

عنوان مقاله:

مقایسه برخی مضامین شاهنامه فردوسی و گرشاسب نامه اسدی

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 12، شماره 48 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علیرضا علیزاده - استادیار بخش زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سلمان فارسی کازرون

غلامرضا قربانی مقدم - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سلمان فارسی کازرون

علی عزیزی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سلمان فارسی کازرون

خلاصه مقاله:

یکی از امور قابل مقایسه در شاهنامه و گرشاسب نامه، حضور مکرر فردوسی در شاهنامه و عدم حضور اسدی در گرشاسب نامه است. این مقاله به شیوه کتابخانه ای به بررسی تطبیقی پاره ای مضامین شاهنامه با گرشاسب نامه اسدی پرداخته است. یکی از اتفاقات مشابهی که برای رستم و گرشاسب در شاهنامه و گرشاسب نامه روی داده است، برخورد با کدخدا و دشتبان است که به کار آنها که اسب را در کشتزار رها کرده اند، اعتراض می کند. اثرط تا هنگامی که زنده بود همه جا یار و ناصح و مشفق گرشاسب بود. زال نیز همین گونه است و در سخت ترین لحظات عمر رستم، به یاریش می شتابد و وی را یاری می کند. گرشاسب در بستر می میرد یعنی مرگی که درخور یک پهلوان بزر و نام آور نیست. این نوع مر باعث شده که گرشاسب را یک قهرمان میرا و فانی بدانیم و مر او را پایانی سرد برای حماسه و شخصیت پهلوانی و حماسی وی به حساب آوریم. اما رستم کشته می شود و نابردار وی شغاد او را به چاهی پر از خنجر، تیغ و نیزه فرو می افکند. شاهنامه و گرشاسب نامه، هر دو با ستایش خداوند آغاز می شود. فردوسی و اسدی درباره فرزند نیز اظهار نظر کرده اند. فردوسی گاهی در شرایطی خاص، دختران را نکوهش می کند، اسدی نیز چنین است. فردوسی هرگاه که از فرزند سخن می گوید و او را می ستاید، منظورش پسر است. کشتن اژدها به دست گرشاسب شباهت زیادی با کشتن اژدها به دست سام در شاهنامه دارد. فردوسی نیز هم عقیده با اسدی، سام را کشتن اژدها معرفی کرده است

کلمات کلیدی:

فردوسی، اسدی، شاهنامه، گرشاسب نامه، مضامین، مشابهت و تفاوت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/994042>

